

Nincs eleve elveszett mérkőzés

A labdarúgó- bíráskodás

Élénk érdeklődést váltott ki olvasóink körében a Népsport február 4-ei számában megjelent *Fekete ruhások — fekete pontjai* című cikk, amely a labdarúgó-játékvezetés hazai gondjairól szól. Ezúttal **Megyery József** (Gyöngyöshalász, Brezsnyev u. 4.) hozzászólásából idézünk:

„Életem igen nagy részét a sport töltötte ki. Labdarúgó voltam 16 évig, labdarúgó-mérkőzéseket vezettem 21 évig. Több mint ezer mérkőzést vezettem az NB I tartaléktól lefelé valamennyi osztályban. Tíz esztendeig voltam a gyöngyösi játékvezető-testület vezetőségi tagja. Mint oktatósi felelős dolgoztam, feladatomból volt a játékvezetői tanfolyamok szervezése, az előadók-ról való gondoskodás, a vizsgáztatás lebonyolítása, a továbbképzés megvalósítása, és ennek során az NB-s játékvezetők minősítő vizsgára való felkészítése. Nekem kellett kézben tartanom a működő helyi játékvezetők hetenkénti beszámoltatását és működésük értékelését. Ezek után talán nem hat öndicséretnek, ha azt mondom, hogy a labdarúgó-játékvezetés tekintetében szakmailag tájékozott vagyok.

Sándor János cikkével 95 százalékban egyetértek, de úgy vélem, tisztázni kellene a fogalmakat. Nem tartom szerencsésnek a játékvezető elnevezést, hiszen ő bíráskodik.

ítélkezik, büntet, fegyelmez, megfellebbezhetetlen döntéseket hoz. A partbíró viszont nem bíraskodik, hanem jelez, segít a bírónak. A bíró és a partjelző együttműködésére nincs egységes szabály. Bírója válogatja, hogy milyen segítséget vár a partjelzőitől. Nagyon fontosnak tartanám, hogy

a bíró és partjelzőinek együttműködése lehetőleg hibátlan legyen.

A bíró sok esetben felülbírálhatja a partjelzőt, de ha ez kitartóan jelzi, hogy a labda elhagyta a játékteret, akkor ezt a jelzést a bírónak nincs joga felülbírálni, csak abban dönthet,

hogy ki dobja a partot, szögletűgás vagy kirűgás következik-e?

Két lényeges kérdésben kellene a bíraskodás terén előbbre lépni.

Az egyik a leshelyzetek megítélése.

A mérkőzéseket nézve szomorúan kell megállapítanom, hogy az NB I-es játékvezetők tekintélyes része a leshelyzetek megítélésében gyakran téved, mert a tétlen lesek nagyobb részét is büntetik. Ez nagy hiba! A másik probléma az, hogy a mi játékosaink közül csak kevesen tudnak különbséget tenni a kemény és a durva játék között. Nem új probléma ez, s néha az az érzésem, hogy edzőink sem foglalkoznak eleget és megfelelően ennek a helyzetnek a megszüntetésével. Pedig ebben a kérdésben a szabálykönyv eléggé világosan fogalmaz, az ott írtakat kellene határozottan és következetesen alkalmazni! Mindenki panaszkodik, hogy a mai labdarűgás elvesztette a szépséget, a játékosságot, főbben szabálymódosításokat is sürgetnek.

Véleményem szerint a szabályok jók, csak be kell tartani, illetve be kell tartatni.

Zsolt István mondta nekem egyszer, hogy meg kell nézni az angolokat, vagy az NSZK bajnokságában játszókat, ők tényleg kemény futballt játszanak, de sohasem rűgják meg alattomosan az ellenfelet, nem tesznek kísérletet az ellenfél harc kép-teleenné tételére vagy megfélemlítésére... Azt hiszem, hogy nekünk is ide kellene eljutnunk.

Végül, még annyit, hogy a hazai játékvezetés akkor lehet jobb, színvonalasabb és pártatlanabb, ha függetlenítik az MLSZ-től. Legyen egy önálló testület, amely az MLSZ-nek mellérendelten dolgozik. Ez az én elképzelésem!"

Köszönjük olvasóink érdekes leveleit, és továbbra is várjuk a véleményeket és a javaslatokat sportéletünk eseményeivel, problémáival kapcsolatban.